

4 Ιανουαρίου 2014

Ο άγιος Νεομάρτυς και Οσιομάρτυς Ονούφριος

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Μαρτύρησε στη Χίο στις 4 Ιανουαρίου 1818

Ο άγιος καταγόταν από ένα χωριό Κάμπροβα κοντά στο Τύρνοβο της Βουλγαρίας. Στο άγιο Βάπτισμα ονομάστηκε Ματθαίος.

Οι γονείς του ήταν ευσεβείς Χριστιανοί, ο πατέρας του μάλιστα έγινε μοναχός μαζί του στο Άγιο Όρος με το όνομα Δανιήλ. Από μικρός έλαβε επιμελημένη ανατροφή, έμαθε δε και γράμματα στο σχολείο.

Κάποια μέρα , δεν ξέρουμε για ποιο λόγο έτυχε να τον δείρουν οι γονείς του. Αυτός λυπημένος είπε μπροστά σε κάποιους Τούρκους ότι θα γίνει μουσουλμάνος. Αν οι γονείς του δεν πρόφθαναν να τον αρπάξουν από τα χέρια τους, σίγουρα θα τον είχαν εξισλαμίσει. Έμεινε λοιπόν Χριστιανός, χωρίς να περιτμηθεί. Πώς αντιμετώπισαν οι γονείς του το γεγονός αυτό δεν γνωρίζουμε ,ίσως και να μην έδωσαν ιδιαίτερη σημασία εξαιτίας της ηλικίας του παιδιού, ήταν οκτώ ετών.

Όταν ενηλικιώθηκε και διέκρινε τα πράγματα του κόσμου, αναχώρησε για το Άγιο Όρος όπου έγινε μοναχός και διάκονος στην Ι. Μονή Χιλανδαρίου με το όνομα Μανασσής. Προχωρώντας στην πνευματική ζωή τον ενοχλούσε το γεγονός εκείνο της παιδικής του ηλικίας , ότι έστω και με τον λόγο μόνο , εξαιτίας της λύπης του, είπε πως θα γίνει μουσουλμάνος. Παρά την μετάνοιά του και τους πνευματικούς του αγώνες άναβε συνεχώς μέσα του ο πόθος να ομολογήσει το Χριστό και να μαρτυρήσει. Χωρίς να ειπεί σε κανέναν τίποτε πήγε στην Σκήτη του Τιμίου Προδρόμου και εξομολογήθηκε στον πνευματικό Νικηφόρο τον λογισμό του και τον παρεκάλεσε να τον δεχθεί στην καλύβη του. Ο πνευματικός αυτός ήταν αλείπτης και είχε προετοιμάσει για το μαρτύριο και τους Νεομάρτυρες Ευθύμιο, Ιγνάτιο και Ακάκιο. Τον δέχθηκε με τον όρο της πλήρους, τελείας και απολύτου υπακοής , χωρίς κανέναν άλλος να ξέρει τον λόγο της εκεί παραμονής του. Ο άγιος δέχθηκε και αφού διαμοίρασε ό,τι πράγματα είχε, έφυγε από την Ι. Μονή Χιλανδαρίου με την πρόφαση προσκυνήματος στους Αγίους Τόπους. Ο γέροντας τον δέχτηκε και τον έβαλε σε ένα παράμερο κελί , του έδωσε κανόνα και όρισε κάποιο μοναχό να τον φροντίζει. Κλείστηκε σ' εκείνο το κελί ο άγιος και άρχισε ν' αγωνίζεται με αυστηρότατη νηστεία, χιλιάδες μετάνοιες το ημερονύκτιο ,αδιάλειπτη προσευχή και συνεχή αγρυπνία. Τα μάτια του έγιναν δύο κρουνοί δακρύων , η δε ευχή λεγόταν ακατάπαυστα μέσα του. Αφού δοκιμάστηκε για τέσσερις μήνες , ο γέροντας έκρινε καλό να καρεί μεγαλόσχημος μοναχός με το όνομα Ονούφριος. Αποφάσισε επίσης η συνοδεία ότι ήταν κατάλληλα προετοιμασμένος για το μαρτύριο. Με τη συνοδεία του μοναχού Γρηγορίου πήγε στη Χίο για να ομολογήσει.

Στη Χίο τους φιλοξένησαν κάποιοι ευσεβείς και φιλομάρτυρες αδελφοί. Εκεί συνέχισαν τον πνευματικό τους αγώνα για μία εβδομάδα. Εφοδιασμένος με την θεία Κοινωνία , την προσκύνηση των αγίων λειψάνων και τις ευχές των πατέρων παρουσιάστηκε στο δικαστήριο ντυμένος με τούρκικα ενδύματα. Αρχικά μίλησε παραβολικά :

Πριν δεκαπέντε χρόνια σ' αυτόν τον τόπο πληγώθηκα. Πήγα σε πολλούς τόπους για να θεραπεύσω την πληγή μου αλλά δεν μπόρεσα. Οι γιατροί μου είπαν πως ,αν δεν πας στον τόπο που πληγώθηκες , η πληγή σου δεν θεραπεύεται.

Και ποια είναι η πληγή σου ; ρώτησε ο δικαστής.

Η πληγή μου είναι αυτή, του απάντησε ο άγιος, όταν ήμουν μικρό παιδί , από άγνοια, αρνήθηκα την πίστη μου και ομολόγησα την δική σας, την οποία όμως ποτέ δεν αποδέχτηκα αλλά ζούσα χριστιανικά. Όταν μεγάλωσα , κατάλαβα το κακό που έκανα. Τώρα λοιπόν ομολογώ μπροστά σας ότι είμαι Χριστιανός και αρνούμαι και αναθεματίζω την πίστη σας.

Ενώ τα έλεγε αυτά , έβγαλε το πράσινο σαρίκι που φορούσε και το πέταξε μπροστά τους.

Έμειναν όλοι οι αγάδες και ο δικαστής άφωνοι. Κάποιος εμίρης, ζηλωτής μουσουλμάνος, πρόλαβε και του είπε : Τι κάνεις , άνθρωπε ; Πάρε και βάλε στο κεφάλι σου αυτό το άγιο πράγμα. Οπότε ο άγιος πήρε αφορμή και το αρνήθηκε ακόμη πιο έντονα. Είπε δε και εναντίον του Μωάμεθ τόσα πολλά που ούτε στόμα μπορούσε να τα πει ούτε αυτί να τα ακούσει. Όλοι τότε οι παριστάμενοι συμφώνησαν ότι ο άνθρωπος αυτός δεν πρέπει να ζήσει πολλή ώρα. Διέταξαν αρχικά να κλειστεί στη φυλακή με τα πόδια στο τιμωρητικό ξύλο. Στη φυλακή κάποιοι Χριστιανοί τον ρώτησαν το όνομά του και την πατρίδα του. Τους είπε ότι ήταν από το Τύρνοβο και λέγεται Ματθαίος. Δεν απεκάλυψε ότι ονομάζεται Ονούφριος για να μην υποψιαστούν ότι είναι μοναχός και κινδυνεύσει το μοναστήρι.

Όταν βγήκαν οι αγάδες από το τζαμί συσκέφθηκαν και αποφάσισαν την εκτέλεσή του. Τον έβγαλαν από τη φυλακή , τον ρώτησαν πάλι με συντομία και επειδή κατάλαβαν ότι είναι αμετάπειστος διέταξαν την αποκεφάλισή του. Αποφάσισαν επίσης το λείψανό του να ριφθεί στη θάλασσα , όπως επίσης και το χώμα που θα βρεχόταν με το αίμα του.

Τον οδήγησαν στον τόπο της εκτέλεσης , όπου γονάτισε . Ο μάγειρας του Μουσελίμη τον χτύπησε με το μαχαίρι του που μπήχτηκε στο λαιμό του βαθιά. Ο μάρτυρας έκλινε την κεφαλή και έγειρε κάτω, χωρίς να ταραξεί καθόλου τα μέλη

του. Τότε ένας άλλος του έδωσε από το πλάι δύο χτυπήματα και τον τελείωσε. Ήταν τριάντα δύο ετών. Διηγήθηκαν ότι το πρόσωπό του μετά την τελείωσή του έλαβε θεία φαιδρότητα και χάρη.

Πλήθος πολύ είχε συγκεντρωθεί, αν και δεν είχε ανακοινωθεί το γεγονός, και παρακολουθούσε. Οι Χριστιανοί χαίρονταν και δοξολογούσαν τον Θεό για την λαμπρή νίκη του αγίου μάρτυρος. Ποθούσαν δε όλοι κάτι να πάρουν από τον μάρτυρα. Δυστυχώς όμως είδαν με μεγάλη τους έκπληξη ότι οι Τούρκοι, οι ίδιοι, αμέσως σήκωσαν το τίμιο λείψανο και το έβαλαν σε μια βάρκα . Επίσης έσκαψαν και το χώμα που είχε βραχεί με το μαρτυρικό αίμα , γέμισαν τρία καλάθια και τα φόρτωσαν κι αυτά στη βάρκα. Ανοίχτηκαν στη θάλασσα και τα πόντισαν όλα , και το λείψανο του αγίου και το χώμα. Επιστρέφοντα μάλιστα έπλυναν και τη βάρκα.

Κανένας δεν έμαθε ποτέ που η θάλασσα μετέφερε το άγιο λείψανο.